

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من ميباد
بدین بوم ویر زنده یک تن ميباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید غزل - ویرجینیا

26 جون 2013

خاموشی

آه ای زندگی!

من در انتهای پل خاطره ها رسیده ام و از شهر شقایقهای سرخ عشق
دیگر نخواهم گذشت. در روستای خاموشی مرگ، خنده های بیرنگ مرا
تاراج کن.

ای زندگی! ببین که چگونه ظلمتِ سفرهٔ دلم از زهر ثانیه ها پر است و
لقمهٔ یخ زدهٔ درد، لای دستمال بغض دلگیر گلویم، میپچد و گره میخورد.
روح من به سادگی پرواز پرندهٔ آرامشم، کوچ کرد. روح من در غربت
نآسودهٔ جسم ننگ زیستن دارد.

من در دشت عطشناک تنهایی تبخیرگاه سلولهای پوسیدهٔ تن دردمندم را
یافتم. روزگاری همزمان با ابرها خواهم گریست، بگذار بروم؛ بگذار
بروم!!!

(ناهید "غزل" غنی زاده)